

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 7 (Kredsløbsprincippet) – Lektion 33

TILBAGEBLIK

1.

Som det primære resultat af vort hidtidige studium kan vist uden overdrivelse peges på erkendelsen af, at LIVETS OPLEVELSE langt fra er så selvfølgelig en ting, som mennesker i almindelighed antager. Tværtimod afslører livets oplevelse sig med stedse større og større tydelighed som en realitet, der for sin eksistens og tilblivelse stiller krav til fuldbyrdelsen af en overordentlig omfattende skabelsesproces, en skabelsesproces, der for sin part forudsætter eksistensen af et særdeles kompliceret organisk apparatur, gennem hvilket ikke mindst sansningens proces lader sig befordre.

At livsoplevelsens tilblivelse frem for noget andet er betinget af de kosmiske skaberprincippers virksomhed og indflydelse har ikke mindst de nyligt gennemgåede analyser af perspektivprincippet antydet for os, idet vi her så, at det levende væsens sanseapparat med hensyn til sin eksistens og funktionsdygtighed på afgørende vis står i gæld til i hvert fald bevægelsesprincippet, kontrastprincippet, perspektivprincippet og kredsløbsprincippet's virksomhed og indflydelse. Livets oplevelse bør således ikke mindst betragtes som en frugt af de kosmiske skaberprincippers aktivitet, hvad der i høj grad gør disse principper værdige til at nyde vor mest uforbeholdne interesse og opmærksomhed – i hvert fald for en tid.

Med hensyn til de førnævnte fire skaberprincipper er, som det vil vides, allerede i tidligere lektioner de tre af disse blevet viet en indgående omtale. Det drejer sig om bevægelsesprincippet (lektion 5), kontrastprincippet (lektion 25) og perspektivprincippet (lektion 26 – 32). Kredsløbsprincippet derimod har vi hidtil kun lært at kende ud fra dets betydning – her ikke mindst dets betydning for sanseregistrets dannelse – hvorimod spørgsmålet om dets indre natur og mekanisme er forblevet totalt uberørt. Som det imidlertid meget snart vil fremgå, spiller netop kredsløbsprincippet en så fremtrædende rolle i både skabelsen og udformningen af det levende væsens livsoplevelse, at det må anses for aldeles uomgængeligt at lære det nærmere at kende, og det så meget mere som et sådant kendskab er en forudsætning for at forstå den førnævnte rolle helt til bunds. Vi skal derfor i det følgende for en kort stund rette hele vor opmærksomhed og interesse mod en analyse af kredsløbsprincippet's indre natur og mekanisme.

Kredsløbsprincippet's natur og mekanisme

2.

I lighed med alle de tidligere nævnte skaberprincipper udgør kredsløbsprincippet i sin natur en repræsentation af tilværelsens syvende kosmiske grundenergi, moderenergien. Og på samme måde som de øvrige skaberprincipper kun kendes og lader sig iagttage gennem deres ytringer eller udslag, således lader også kredsløbsprincippet sig kun iagttage gennem sine ytringer eller udslag.

Med hensyn til kredsløbsprincippet giver dette sig udslag i dannelsen af kredsløbstilstande inden for hovedrealiteten "det skabte"s zone eller domæne, hvor der ved kredsløbstilstande forstås afsluttede begivenhedsforløb, som er karakteristiske ved, at deres udgangspunkter og deres slutpunkter er principielt sammenfaldende.

3.

Kredsløbsprincippet giver sig med andre ord udslag i dannelsen af kredsløb og dermed i dannelsen af begivenhedsforløb, hvis udgangspunkter og slutpunkter er principielt sammenfaldende. Allerede heraf vil det kunne ses, at kredsløbsprincippet befinder sig iintimt samvirke med i hvert fald bevægelsesprincippet, idet på den ene side begrebet

”

begivenhedsforløb”, jævnfør analyserne i lektion 5, 6 og 7 er ensbetydende med begrebet bevægelsestilstande”, medens på den anden side eksistensen af netop bevægelsestilstande og dermed begivenhedsforløb forudsætter, at just bevægelsesprincippet virker. Det vil altså sige, at alle eksisterende kredsløbstilstande må betragtes som udslag eller ytringer af ikke mindre end to kosmiske skaberprincipper, hvoraf det ene – bevægelsesprincippet – er ansvarligt for dannelsen af selve bevægelsestilstanden og dermed det egentlige begivenhedsforløb, medens det andet kredsløbsprincippet – er ansvarligt for dette begivenhedsforløbs udformning som et veldefineret kredsløb.

Ser vi os omkring i tilværelsen, kan vi ikke undgå at bemærke en ligefrem overdådighed af eksempler på, at ikke alene bevægelsesprincippet virker, men at også kredsløbsprincippet virker. I naturen, i verdensrummet og i vor egen organisme optræder en næsten talløs mangfoldighed af forskellige kredsløb spændende over en skala af variationer lige fra de gigantiske mælkevejssystemers rotation omkring deres egen akse, planeternes løb gennem deres baner omkring solen og døgnenes fuldbyrdelse på vor egen klode, over åndedrætsprocessens, blodcirkulationens og stofskiftevirksomhedens forløb i vor egen organismes indre, til elektronernes hektiske hvirveldans rundt om atomkernen og de elektromagnetiske bølgers utrættelige pulseren under udbredelsen gennem altet. Overalt, hvor blikket rettes hen, vil kredsløbstilstande i en eller anden variation kunne iagttages, hvad der således viser, at kredsløbsprincippet er ganske overordentligt aktivt eller virksomt. Men hvad er mon den dybeste årsag til, at just kredsløbsprincippet virker?

4.

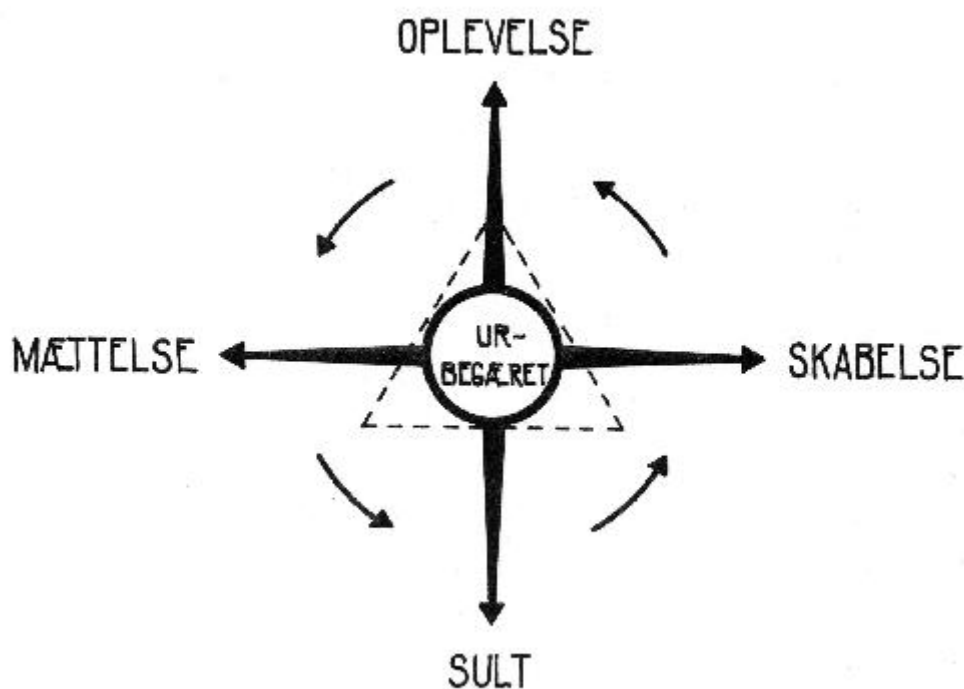
Besvarelsen af dette spørgsmål gør det nødvendigt for os at komme lidt ind på selve kredsløbsprincippets indre mekanisme. – Ved kredsløbsprincippets mekanisme forstås det sæt faktorer, der tilsammen betinger, at kredsløbsprincippet bringes til manifestation, og at dannelsen af kredsløbstilstande dermed fuldbyrdes. Dette sæt faktorer er i allerførste række repræsenteret ved det levende væsens Jeg plus dette Jegs ur-begær.

Ved urbegæret forstås som bekendt Jegets begær eller attrå efter livets oplevelse – ikke nogen bestemt oplevelse, men oplevelse i det hele taget. Imidlertid er oplevelse som bekendt noget, der må skabes, hvilket altså er ensbetydende med, at urbegæret gør udløsningen af skabelse aktuel. Nu består jo, som vi ved, skabelse i manifestation af bevægelse, hvad der således viser, at Jeget for at få sit urbegær tilfredsstillet er henvist til at manifestere bevægelsens princip.

Gennem skabelsen opnås det tilsigtede resultat, nemlig erhvervelsen af den attråede oplevelse, og med dette resultat i hænde tilfredsstilles ifølge sagens natur urbegæret. Dog, det er kun for en begrænset periode, urbegæret tilfredsstilles af en og samme oplevelse. Relativt hurtigt opstår der på foranledning af kontrastprincippets indflydelse en mæthed af den, ud af hvilken mæthed

der yderligere opstår en sult efter en kontrasterende oplevelse. Denne sult må også udløse sig i en skabelse for at kunne blive mættet, hvilken skabelse så resulterer i en ny oplevelse og dermed i en ny tilfredsstillelse af urbegæret, ud af hvilken en ny mæthedfølelse og der ud af igen en ny sult opstår og således fremdeles i det uendelige.

I virkeligheden er vi her vidne til urstrukturen i overhovedet alle eksisterende kredsløb, i hvilken urstruktur selve kredsløbsprincippet mekanisme ganske utilsløret er indeholdt. Vi ser, hvorledes selve den centrale og i virkeligheden drivende faktor i denne mekanisme og dermed bag denne urstruktur er intet mindre end Jegets uudslukkelige urbegær. Vi ser også, hvorledes dette urbegær gennem udløsningen af bevægelses- og kontrastprincippet etablerer en speciel fundamentalrytme kendetegnet ved fire grundstadier, der uophørligt afløser hinanden i en ganske bestemt rækkefølge, altså en rytme, der har karakter af et kredsløb. Denne rytme består af et sult-stadium, der leder til et skabelses-stadium, hvilket igen leder til et oplevelses-stadium, hvilket igen leder til et tilfredsstillelses- og mæthedsstadium, ud af hvilket igen sultstadiet opstår, og hvorved kredsløbet ifølge sin definition er etableret. – I symbolsk form kan denne fundamentalrytme og dermed dette ur-kredsløb udtrykkes således:

Med andre ord: kredsløbsprincippet mekanisme er primært repræsenteret ved faktorerne Jeget, urbegæret, bevægelses- og kontrastprincippet, og det giver sig udslag i dannelsen af en fundamentalrytme bestående af 1) et sultstadium, 2) et skabelsesstadium, 3) et oplevelsesstadium og 4) et tilfredsstillelses- og mæthedsstadium. – Denne fundamentalrytme kan så defineres som et urkredsløb, hvoraf alle andre eksisterende kredsløb er afledt, og hvis indre struktur er repræsenteret ved fundamentalrytmens fire grundstadier. – – Som vi senere skal se, vil det fra en kosmisk synsvinkel betragtet være særdeles meningsfyldt at betegne disse fundamentalrytmens fire grundstadier som urkredsløbets fire kosmiske hovedårstider.

Kredsløbsprincippet og kontrastprincippet

5.

Som det allerede af det foranstående vil kunne ses, betegner kontrastprincippet en meget væsentlig, drivende medfaktor bag dannelsen af kredsløbstilstande og dermed bag kredsløbsprincippets manifestation. Det lader sig nemlig uden videre iagttage, at det frem for noget andet er kontrastprincippet, der bevirker, at den foran skildrede urkredsløbsproces hindres i at gå i stå som følge af mangel på en tilstrækkelig vægtig motivering for at holde det i gang. Netop kontrastprincippet betegner gennem dets udløsning af Jegets kontrastbehov denne vigtige motivering således at forstå, at Jeget på foranledning af just sit kontrastbehov ser sig henvist til at afløse hvert eneste fuldbyrdet urkredsløb med et nyt urkredsløb. – Det lader sig med andre ord konstatere, at kredsløbsprincippet med hensyn til den opgave at fuldbyrde dannelsen af kredsløbstilstande i “det skabte”s domæne ikke alene befinder sig i intimt samvirke med bevægelsesprincippet, men også med kontrastprincippet, hvilken omstændighed således er velegnet til på ny at lade os ane dét intime samspil, hvori tilværelsens bærende kosmiske skaberprincipper indbyrdes befinder sig.

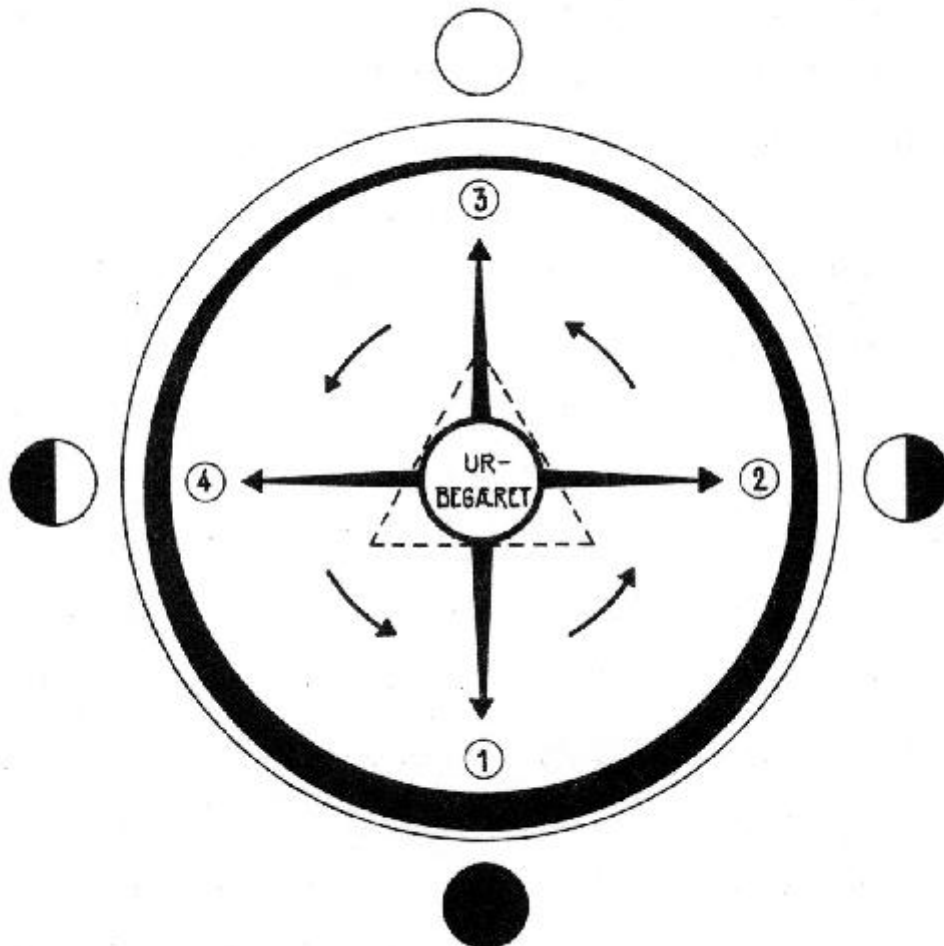
6.

Da på den ene side det foran skildrede urkredsløb som allerede flere gange antydnet i virkeligheden repræsenterer den indre, bærende struktur i overhovedet alle eksisterende kredsløb, ganske uanset hvorledes disse i det ydre giver sig til kende, og da på den anden side netop kontrastprincippet bærer en meget væsentlig del af ansvaret for just urkredsløbets individualisering og nuancering, vil det kunne have sin meget store betydning for en stund at dvæle indgående ved samspillet mellem kredsløbsprincippet og kontrastprincippet.

Mest slående kommer dette samspil til udtryk i kontrastprincippets forhold til dannelsen og opretholdelsen af netop urkredsløbets proces. – Som vi nu ved, betegner urkredsløbet et begivenhedsforløb, der er markeret af fire grundstadier, nemlig 1) et sultstadium, 2) et skabelsesstadium, 3) et oplevelsesstadium og 4) et tilfredsstillelses- og mæthedstadium. Og yderligere ved vi, at det er Jegets urbegær, der betinger, at disse stadier i praksis afløser hinanden atter og atter. – Ser man imidlertid nærmere til, vil man snart bemærke, at urbegæret alene faktisk kun kan forklare, at begivenhedsforløbet fuldbyrder sig frem gennem stadierne 1, 2 og 3, hvilket altså vil sige fra sult gennem skabelse og frem til oplevelse. Til nød kan urbegæret også forklare forløbet frem til stadium 4, for så vidt dette kun betragtes som et tilfredsstillelsesstadium, nemlig stadiet for urbegærets tilfredsstillelse (vi husker jo, at urbegæret netop er begær efter oplevelse, altså begær efter opnåelse af urkredsløbets stadium 3. Men det kan absolut ikke forklare fuldbyrdelsen af dette sidstnævnte trin, for så vidt det fjerde stadium betragtes som et mæthedstadium; og langt mindre kan urbegæret forklare, at processen forløber fra stadium 4 og frem til et nyt stadium 1, hvilket i praksis vil sige, at tilfredsstillelse afløses af sult. For dette sidste trin og altså delvis også for det næstsidste må en helt anden realitet gøres ansvarlig, og denne realitet er netop kontrastprincippet.

Når kontrastprincippet kan være i stand til at spille en så vigtig rolle som den her antydede, en rolle, der så at sige består i at holde urkredsløbsprocessen i gang, så skyldes det altså slet og ret den omstændighed, at kontrastprincippet uden videre giver anledning til eksistensen af et kontrastbehov hos Jeget, altså et behov for at opleve kontrastvirkninger og dermed forandringer. Netop gennem etableringen af dette kontrastbehov supplerer kontrastprincippet urbegæret så tilpas, at urkredsløbet kan forløbe gennem alle dets fire stadier og frem til stadium 1 på ny, og således fremdeles uden ophør. Thi netop gennem etableringen af kontrastbehovet forsynes

Jeget med det fornødne motiv til ikke alene at imødekomme urbegæret i den forstand, at en oplevelse slet og ret etableres, men også i den forstand, at den pågældende oplevelse fornyes – fornyes gennem fornyet skabelse. Og dette er jo ganske indlysende netop den omstændighed, der betinger, at urkredsløbet ikke alene fuldbyrdes, men også gentages og gentages i det uendelige.

På den ovenstående symbolskitse er dette samspil mellem kredsløbsprincippet og kontrastprincippet søgt udtrykt. – I centrum af symbolskitsen genkender vi urkredsløbet med dets fire grundstadier og med urbegæret som selve den centrale, drivende faktor bag kredsløbet. Og i periferien ser vi fremstillet, hvorledes kontrastprincippet går op i en højere enhed med kredsløbsprincippet og herigennem bringes til at virke som et inciterende element på urkredsløbets proces.

Symbolskitsen må forstås i relation til det levende væsens udødelighed, i henhold til hvilken det levende væsen altid har været genstand for livets oplevelse. Når dette her fremhæves, skyldes det den omstændighed, at det for at forstå urkredsløbets permanente opretholdelse er nødvendigt at betragte en given oplevelse, som Jeget befinder sig i sultforhold til, som noget, der må ses på baggrund af en anden og tidligere oplevelse, som Jeget befinder sig i et vist mæthedsforhold til. På symbolskitsen illustrerer den hvide cirkelfigur således Jegets forhold til den nye og dermed attråede oplevelse, medens den sorte cirkelfigur viser Jegets forhold til den gamle og udlevede oplevelse. – Betragter man nu den måde, hvorpå den hvide og den sorte

cirkelfigur forløber i forhold til hinanden og i forhold til urkredsløbets fire grundstadier, vil man kunne gøre følgende fundamentale iagttagelser.

I første stadium – sultstadiet – befinder Jeget sig i et højst ugunstigt forhold til både den nye og den gamle oplevelse. Den nye oplevelse befinder sig i udpræget grad i svøbet, som noget der foreløbig kun eksisterer som en mulighed. Den gamle oplevelse er derimod noget, der er så gennemprøvet, at den hos Jeget kun kan fremkalde den mest udprægede følelse af mæthed, ja næsten lede. – Dette forhold udtrykker symbolskitsen på den måde, at den hvide cirkelfigur i stadium 1 er latent, medens den sorte derimod er kulminerende.

-Sultstadiet kan i henhold hertil også betegnes som urkredsløbets kosmiske vinterstadium (udtrykt ved den sorte månefigur nederst på symbolskitsen). I andet stadium – skabelsesstadiet – er Jeget engageret i forsøget på at erstatte den gamle oplevelse med en ny oplevelse, hvilket forsøg i praksis former sig som en frastødning af betingelserne for opnåelse af den gamle oplevelsesform, samt en tiltrækning af betingelserne for opnåelse af den nye oplevelsesform. Allerede herigennem forsynes Jeget med de første indtryk og fornemmelser af den nye oplevelse, samtidig med at det åndeligt set kommer en del på afstand af den gamle oplevelse.

-Dette forhold illustrerer symbolskitsen på den måde, at den hvide cirkelfigur i stadium 2 er i tiltagende, medens den sorte cirkelfigur derimod er i aftagende. – Skabelsesstadiet kan i henhold hertil også betegnes som urkredsløbets kosmiske forårsstadium (udtrykt ved den sort-hvide månefigur yderst til højre på symbolskitsen). I tredje stadium – oplevelsesstadiet – er skabelsen af den nye oplevelse fuldbyrdet, og denne fængsler nu i fuldt omfang Jegets opmærksomhed. Til gengæld har opmærksomheden helt forladt den gamle oplevelse, der på dette trin fører en rent potentiel tilværelse, nemlig en tilværelse som erindringstalentkerne i overbevidstheden, nærmere betegnet i skæbneelementets erindringskartotek. – Dette forhold er på symbolskitsen udtrykt på den måde, at den hvide cirkelfigur nu er kulminerende, hvorimod den sorte er latent. – Oplevelsesstadiet vil i henhold hertil også kunne betegnes som urkredsløbets kosmiske sommerstadium (udtrykt ved den hvide månefigur på symbolskitsen).

I fjerde stadium – mæthedsstadiet – er den nye oplevelse blevet dyrket i så betydeligt et omfang, at den betegner en effektiv tilfredsstillelse af urbegæret. Men dermed har den i realiteten også udspillet sin rolle, hvilket Jeget registrerer på den måde, at det ikke længere føler sig videre inspireret af den. Tværtimod at virke inspirerende begynder oplevelsen nu at udløse en vis trætheds- og mæthedsfornemmelse hos Jeget, der i kontakt hermed så småt begynder at opfatte den som en "gammel" oplevelse, der ikke længere har meget at give det. – Dette forhold er på symbolskitsen udtrykt på den måde, at den hvide cirkelfigur er i aftagende, medens til gengæld den sorte nu er i tiltagende. – Mæthedsstadiet vil i overensstemmelse hermed også kunne betegnes som urkredsløbets kosmiske efterårsstadium (udtrykt ved den sort-hvide månefigur yderst til venstre på symbolskitsen).

På foranledning af den i stadium 4 opståede situation begynder Jegets kontrastbehov nu at gøre sig mærkbart gældende, og det gør sig gældende på den måde, at der ud af den stadigt tiltagende mæthed og den hermed forbundne aftagende interesse for den før så attråede oplevelse begynder at opstå en sult efter at få denne erstattet med en ny og kontrasterende oplevelse; og herved føres Jeget på ny frem til tilstanden i første stadium, altså tilstanden, hvor det befinder sig i et ugunstigt forhold til både den ønskede nye oplevelse og den nu udlevede gamle oplevelse, hvilket altså vil sige, at det på ny er engageret i urkredsløbets kosmiske vinterstadium. Men herved er urkredsløbet just fuldbyrdet, og vel at mærke fuldbyrdet på en måde, der klart giver løfte om dannelsen af et nyt urkredsløb, der ved sin fuldbyrkelse afløses af

atter et nyt, og således fremdeles i det uendelige. Takket være samspillet mellem urbegæret og kontrastprincippet er der altså skabt garanti for, at kredsløbsprincippet evigt vil virke – og først og fremmest evigt vil virke med hensyn til fuldbyrdelsen af det grundlæggende urkredsløb.

Naturligvis betegner den hermed afdækkede fremstilling af urkredsløbet og dets dynamiske eller drivende faktorer en meget skematisk klarlægning af virkeligheden, idet virkeligheden, som vi fra os selv ved det, er langt mere sublim og nuanceret, end det foranstående lader formode. Således udviser virkeligheden blandt andet ikke mindst det træk, at mange indbyrdes forskudte urkredsløb med vidt forskellige spændvidder er i gang på én gang og under deres respektive forløb i høj grad influerer på hinanden. Ikke desto mindre afdækker den foranstående fremstilling af samspillet mellem kredsløbsprincippet og kontrastprincippet nogle yderst vigtige, grundlæggende kendsgerninger vedrørende opretholdelsen af den evige livsoplevelse, kendsgerninger, som ikke alene repræsenterer et betydningsfuldt supplement til den tidligere beskrivelse af kredsløbsprincippets mekanisme, men som det også med henblik på de nærmest efterfølgende kapitler vil have den største værdi for os at være fortrolige med.

Kredsløbsprincippet som spiralkredsløbsprincip

7.

Igennem analyserne af perspektivprincippet fik vi et første indtryk af, at det levende væsens evige liv former sig som en oplevelsesmæssig vandring gennem en uophørlig række spiralfafsnit, der i form af sammenkædede evolutionskredsløb tilsammen tager form af et ekspanderende spiralkredsløb. Vi skal senere komme nærmere ind på dette emne og derigennem på gennemgribende vis komme til at se, at kredsløbsprincippet i realiteten er et spiralkredsløbsprincip i den forstand, at det tværtimod at give sig udslag i dannelsen af separate lokalkredsløb giver sig udslag i dannelsen af sammenkædedekredsløb, der tilsammen tager form af netop et ekspanderende spiralkredsløb. – Kredsløbsprincippet gør altså i virkeligheden krav på at blive defineret som et spiralkredsløbsprincip.

Som det i det følgende vil komme til syne, kan det på grundlag af, hvad der alene hidtil er blevet nævnt vedrørende kredsløbsprincippet, allerede på nuværende tidspunkt lade sig gøre at påvise det ubestridelige i, at kredsløbsprincippet i realiteten er et spiralkredsløbsprincip. Og vi vil netop benytte lejligheden til at afslutte vor omtale af just kredsløbsprincippet med at vise, hvorledes dette skaberprincipets identitet som et spiralkredsløbsprincip meget let kan udledes af den urkredsløbets analyse, vi i det foregående har beskæftiget os med.

8.

Fra vor redegørelse for betydningen af symbolskitten ovenfor husker vi, hvorledes det blev pointeret, at den "gamle" oplevelse i urkredsløbets stadium 3 kun eksisterer i en potentiel form, nemlig som en erindringstalentkerne, der er opbevaret i skæbneelementets erindringskartotek. I virkeligheden er denne oplysning jo ikke af ny dato for os, men blot en gentagelse af, hvad vi allerede i forvejen er fortrolige med, idet vi så tidligt som i analyserne af det levende væsens bevidsthed eller psyke kom til klarhed over, at overhovedet alle det levende væsens oplevelser i kraft af hukommelseslegemets virksomhed overføres til skæbneelementet, hvor de i form af erindringstalentkerner bliver arkiverede til senere brug. Men det betyder jo, at enhver ny oplevelse, et væsen tilegner sig, står i en vis forbindelse med alle de tidligere oplevelser og således af Jeget opleves med alle disse in mente. Og først og fremmest opleves enhver ny oplevelse med den umiddelbart foregående oplevelse in mente. Den nye oplevelse så at sige

baserer sig på den nærmest foregående, der igen for sin part baserer sig på den i forhold til denne foregående oplevelse og således fremdeles ned gennem fortiden med hele dens indhold af forgangne oplevelser. Men netop den omstændighed, at enhver oplevelse har dannelsen af en erindringstalentkerne til resultat, hvori den overlever, og hvorovenpå den nye oplevelse så at sige lejr sig, viser jo, at de enkelte urkredsløb ikke er indbyrdes adskilte, men derimod intimt forbundne med hinanden. Men når de er forbundne med hinanden, må de jo også tilsammen danne et spiralkredsløb, eftersom et spiralkredsløb jo slet og ret er identisk med en kæde af indbyrdes forbundne lokalkredsløb, der forløber over i hinanden.

Kredsløbsprincippet giver altså ganske åbenlyst anledning til dannelsen af et spiralkredsløb og afslører dermed sin identitet som et spiralkredsløbsprincip. At dette spiralkredsløbsprincip imidlertid ikke alene giver anledning til dannelsen af slet og ret et spiralkredsløb, men oven i købet anledning til dannelsen af et ekspanderende spiralkredsløb, hvilket altså vil sige et spiralkredsløb, hvor de senere tilføjede led er "større end de tidligere tilføjede, skal vi sætte os det som vor opgave at afslutte nærværende kapitel med at påvise.

At spiralkredsløbsprincippet giver anledning til dannelsen af et ekspanderende spiralkredsløb fremgår uden videre af, at de nye oplevelser, Jeget under indtryk af sit urbegær og sit kontrastbehov er henvist til at skabe for effektivt at kunne virke som nye, må være nye i forhold til alle disse tidligere oplevelser. Samtlige disse tidligere oplevelser er således den baggrund, mod hvilken den nye oplevelses nyhed må ses og skabes, hvilket er ensbetydende med, at den nævnte ny-oplevelse på en eller anden måde enten kvalitativt eller kvantitativt – eventuelt begge dele – må udvides til at omfatte enten andre eller flere momenter end de, samtlige disse tidligere oplevelser repræsenterer. Den nye oplevelse må kort og godt i en eller anden forstand repræsentere en udvidet oplevelse i forhold til de tidligere, hvad der er ensbetydende med, at det urkredsløb, hvis dannelse den gennem hele sin tilblivelses- og fortrængningshistorie giver anledning til, kosmisk set må betragtes som et større kredsløb end det nærmest foregående, der igen for sin part må betragtes som større end det i forhold til dette foregående og således fremdeles i det uendelige tilbage gennem fortiden. Og netop herigennem afslører det sig altså, at kredsløbsprincippet ikke blot er slet og ret et kredsløbsprincip, men at det i virkeligheden også udstrækker sig til at være et spiralkredsløbsprincip, et spiralkredsløbsprincip, der giver anledning til dannelsen af et system af ekspanderende urkredsløb og dermed til dannelsen af et ekspanderende spiralkredsløb. – Dette ekspanderende spiralkredsløb skal vi som allerede nævnt senere i nærværende kursus komme til at beskæftige os indgående med.

Med andre ord: på foranledning af hukommelseslegemets virksomhed samt den hermed forbundne talentkernedannelse kædes summen af de gennemløbne urkredsløb sammen til en organisk helhed, der har form af et ekspanderende spiralkredsløb. Herigennem afsløres kredsløbsprincippets identitet som et kosmisk spiralkredsløbsprincip.

Vedrørende henvisninger til Livets Bog angående kontrastprincippet se eventuelt: L.B. I stk. 33-49 og L.B. III stk. 639-88, samt Martinus Symbolbog: symbolnr. 13 stk. 8-9, symbolnr. 14 stk. 1-21, symbolnr. 15 stk. 1-11, symbolnr. 16 stk. 1-11, symbolnr. 17 stk. 1-11.

Spørgsmål til lektion 33

1. Hvilken kosmisk grundenergi udgør kredsløbsprincippet en repræsentation af?

2. På hvilken måde giver kredsløbsprincippet sig udslag?
3. Hvad forstås ved "et kredsløb"?
4. Hvilke faktorer er kredsløbsprincippets mekanisme primært repræsenteret ved?
5. Hvad forstås ved urkredsløbet?
6. Hvori består primært kontrastprincippets betydning for opretholdelsen af urkredsløbets proces?
7. Urkredsløbets fire grundstadier kan i princippet også betragtes som fire kosmiske hovedårstider. Nævn venligst hvilke årstider der svarer til hvilke grundstadier.
8. Er der grundlag for at betegne kredsløbsprincippet som et spiralkredsløbsprincip?
9. Hvilken omstændighed er det, der gør, at urkredsløbene tilsammen danner et spiralkredsløb?

Løsningen til lektion 32's opgavetillæg

- 1) Nej
- 2) Nej
- 3) Ja
- 4) Ja
- 5) Ved gennem sin koncentration og viljeindstilling at hindre hukommelseslegemet i at aftaste erindringskartotekets indhold af erindringstalentkerner
- 6) At Jeget i det pågældende individ ikke har tiletrækkelig kontrol over sit hukommelseslegeme
- 7) Følelseslegemets synscentral eller synssfære
- 8) Etableringen af givne svingningstilstande i følelseslegemet
- 9) Gennem hukommelseslegemet assisteret af intelligenslegemet står følelseslegemets synscentral i forbindelse med erindringskartoteket; dette muliggør, at der kan opnås resonans mellem de udefra etablerede svingningssystemer i følelseslegemet på den ene side og visse erindringstalentkerner, som disse er på "bølgelængde" med, på den anden side. Denne resonansfunktion fornemmer Jeget som en genkendelse af den sansede genstands natur og formålmæssige identitet.
- 10) Gennem hukommelseslegemet assisteret af instinktlegemet står følelseslegemets synscentral i forbindelse med sanseregistret. På foranledning af instinktlegemets virksomhed opnår der automatisk resonans mellem det omfang, i hvilket synscentralen er engageret i sansningen af den ydre genstand på den ene side og en eller flere bestemte sansehorisonter i sanseregistret på den anden side, nemlig sansehorisonter, der i kontakt med perspektivprincippets indflydelse på sanseregistret rent "størrelsesmæssigt" er på "bølgelængde" hermed. Denne resonansfunktion fornemmer Jeget som en oplevelse af genstandes størrelsesmæssige egenskaber.
- 11) Ja

12) Den er en rent illusionistisk, immateriel og subjektiv størrelse, der kun eksisterer for det sansende Jeg.

13) På den måde, at knappenålens størrelse skal genkendes med en sansehorisont og dermed et spiralafsnit af langt ældre dato, end tilfældet er med hensyn til syvtommersømmets størrelse.

14) a) Ja, b) syvtommersømmet flyttes så langt væk fra iagttageren, at det til sidst forekommer denne at være lige så stort som knappenålen. Dette vil være udtryk for, at dets størrelse sanses med den samme horisont som knappenålens størrelse.

15) Fordi det gennem manipulation med den fysiske perspektiv mekanismes virkemidler kan opnås at sanse genstandens størrelse med praktisk taget en hvilken som helst af sanseregistrets samtlige sansehorisonter

16) Det kan midlertidigt "flytte" sit kosmiske udsigtpunkt tilbage i sanseregistret, hvorved de tidligere mikroformater bliver til mellemkosmisk nærhorisont

P. B. -J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus